

ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Крутько М.О.

студент,

Науковий керівник: **Тарасюк М.В.**

*доктор економічних наук, професор кафедри фінансів,
Київський національний торговельно-економічний університет*

ІНВЕСТИЦІЇ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Однією з найбільш важливих складових стратегічного розвитку економіки певної держави є формування її інвестиційного потенціалу. Через залучення інвестиційних ресурсів країна може забезпечити вирішення завдань, які у майбутньому сформують низку конкурентних переваг.

Основним акумулятором позитивних зрушено в економічному розвитку держави має стати інвестиційна діяльність.

Інвестиційна діяльність є складним видом діяльності, що несе в собі багато ризиків, на яку впливає безліч факторів як внутрішньодержавних, так і зовнішніх. Головним чином, при дослідженнях інвестиційного клімату порівнюють параметри інвестиційного потенціалу та ризику [6, с. 54].

Для того, щоб вийти з економічної кризи державі потрібен прилив нової енергії для відновлення та подальшого розвитку економіки. Цим «енергетиком» з легкістю можуть стати інвестиції. Але для того, щоб інвестор захотів вкласти в країну гроші, необхідно його зацікавити в цьому. Для цього і існує таке визначення, як інвестиційний клімат.

Загалом інвестиційний клімат – це сукупність економічних правових, регуляторних, політичних та інших факторів, які в кінцевому рахунку визначають ступінь ризику капіталовкладень та можливість їх ефективного використання [3, с. 23].

Для країни інвестиційний клімат означає сукупність політичних, правових, економічних та соціальних умов, що забезпечують та сприяють інвестиційній діяльності вітчизняних та закордонних інвесторів [3, с. 24].

Чинники, які впливають та можуть активізувати інвестиційний клімат можна відобразити за допомогою схеми (див. рис. 1).

Рис. 1. Чинники впливу на інвестиційний клімат [1]

Для України найпоширенішими формами інвестиційної діяльності є інвестицій в основний капітал та прямі іноземні інвестиції.

В основний капітал залучення інвестицій відбувається через різні джерела, до яких можна віднести фінансування інвестицій за рахунок державного бюджету, за рахунок місцевих бюджетів та інші.

Залучення прямих іноземних інвестицій є ще одним важливим видом інвестиційної діяльності. Даний вид інвестицій можна представити як залучення та кредитування ресурсів зарубіжних корпорацій і фірм [5, с. 128].

Обсяги залучення інвестицій в основний капітал та прямих іноземних інвестицій в Україну наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Обсяги залучення інвестицій в основний капітал та прямих іноземних інвестицій в Україну, млн. грн. [2]

Рік	Інвестицій в основний капітал	Прямі іноземні інвестиції
2001	32573	3875
2002	37178	4555
2003	51011	5472
2004	75714	6794
2005	93096	9047
2006	125254	16890
2007	188486	21607
2012	253921	69856
2013	275531	74594
01.06.2014	106505	66928

Говорячи про прямі іноземні інвестиції, кількість країн, з яких до України надходять кошти у вигляді інвестицій постійно збільшується. У 2013 році

основними країнами-інвесторами були Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Велика Британія, Швеція та Швейцарія. Ця тенденція зберігається в 2014 році (див. рис. 2).

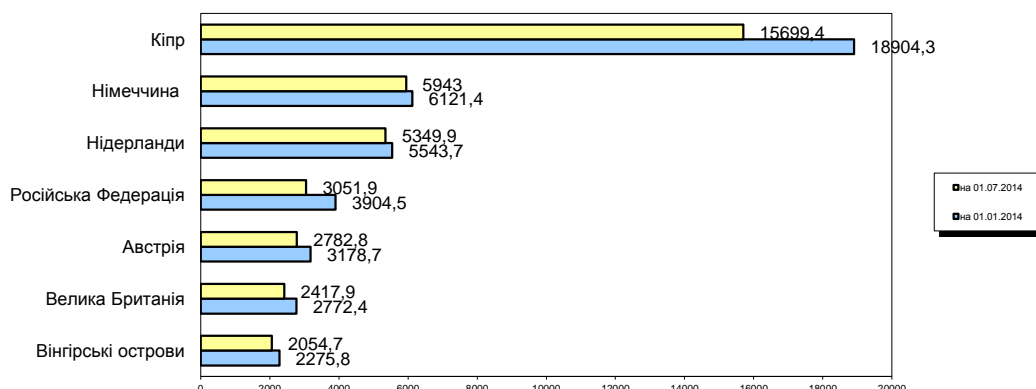

Рис. 2. Прямі іноземні інвестиції в економіці України з країн-інвесторів [2]

Говорячи про напрямки інвестиційної діяльності, на підприємствах промисловості зосереджено 36151,1 млн. грн. (32,1%) загального обсягу прямих інвестицій до України, в т.ч. в переробній галузі – 18281,9 млн.грн., в добувній – 8749,8млн. грн.

Серед галузей переробної промисловості у виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів вкладено 6298,9 млн.грн. прямих іноземних інвестицій, в металургійне виробництво і виробництво готових металевих виробів-5123,4 млн. грн., хімічну і нафтохімічну промисловість-1012,6 млн. грн., машинобудування-1094,1 млн. грн., виробництво іншої неметалічної мінеральної продукції-1531,6 млн.грн. Крім того, у фінансових установах з акумульовано 2852,9 млн. грн. (25,3%) прямих іноземних інвестицій, на підприємствах торгівлі, ремонту автомобілів, побутових виробів і предметів особистого користування-8611,0 млн. грн. (12,8%), в організаціях, що здійснюють операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг і надання послуг підприємцям – 4065,0 млн.дол.США (8,1%) [2].

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, вкладених в Україну, на 1 червня 2014 р. склав 86860,0 млн. грн. Найбільші їх обсяги надійшли із Кіпру (1848,2 млн.дол. США), Нідерландів (802,2млн.дол. США), Німеччини (535,6 млн.дол. США), Франції (503,4 млн.дол. США), РФ (435,3 млн.дол. США), Австрії (351,8 млн.дол. США), Об'єднаного Королівства (243,4 млн.дол. США), Польщі (194,7 млн.дол. США), Швеції (189,7 млн.дол. США) і США (185,4 млн.дол. США) (див. рис. 3).

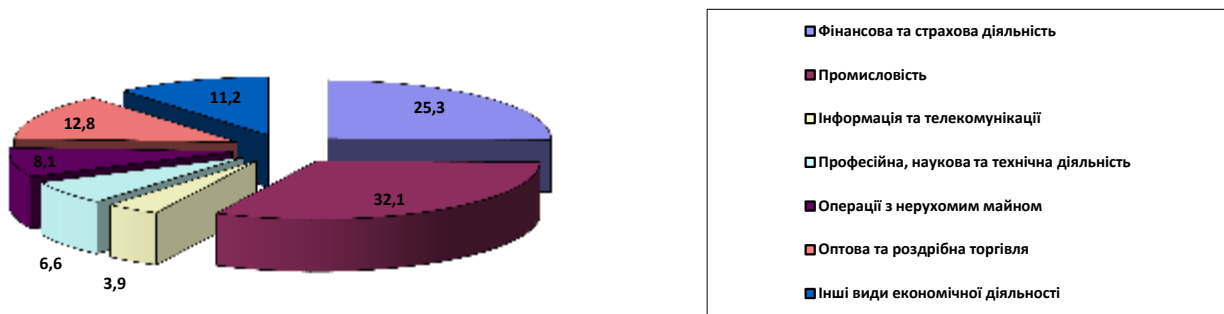

Рис. 3. Структура прямих іноземних інвестицій в економіку України

Проаналізувавши показники, наведені в таблиці 1, можна зробити висновки, що в Україні спостерігається стійка тенденція до збільшення обсягів залучених інвестицій, що показує на позитивні економічні та соціальні зміни в економіці нашої держави.

Інвестиції виступають важливою умовою здійснення структурної перебудови національної економіки, забезпечення технічного прогресу, збільшення показників господарської діяльності підприємств. Вони мають велике значення для економіки країни, тому що забезпечують ефективну інтеграцію національної економіки у світову завдяки виробничій і науково-технічній кооперації, є джерелом капіталовкладень у формі сучасних засобів виробництва, збільшують продуктивність праці, залучають вітчизняних підприємств до використання передового досвіду, сприяють розширенню інновацій, підвищують добробут населення країни [1, с. 4].

Таким чином, розвиток національної економіки безпосередньо пов'язана із зростання обсягів та якості інвестування та створенням сприятливих умов для залучення інвестиційних ресурсів.

Підсумувавши усе вище сказане, можна зробити висновки, що інвестиційні процеси в Україні розвиваються досить активно. За роки незалежності, обсяги, залучених через інвестиції коштів в економіку нашої держави, стабільно зростають з року в рік.

Найбільш розвинутими формами інвестування для української економіки є залучення інвестицій в основний капітал та пряме іноземне інвестування. Хоча дані види інвестицій і не відносяться до однієї класифікаційної групи (не класифіковані за єдиною ознакою), проте саме вони формують найбільші групи інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Бошота Н. В., Папп В. В. Роль інвестиційних процесів у соціально-економічному розвитку країни / Бошота Н. В., Папп В. В. // «Ужгородський національний університет». – 2012. – № 23. – 6 с.
2. Державний комітет статистики України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Ланченко Є. О. Аналіз інвестиційних процесів і зайнятості в аграрному секторі економіки / Є. О Ланченко. // Економіка АПК. – 2010. – № 6. – 160 с.

4. Офіційний сайт Державного агентства України з інвестицій та розвитку – [Електронний доступ]. Режим доступу: <http://in.ukrproject.gov.ua/index.php?get=212>
5. Пересада А. А. Інвестиційний процес в Україні [Текст] / Пересада А. А. – К.: Лібра, 1998. – 389 с.
6. Сазонець І. Л. Міжнародна інвестиційна діяльність / І. Л. Сазонець, О. А. Джусов, О. М. Сазонець // Підручник – К.: Центр учбової літератури, 2010 – 304 с.

Пострелко М.М.

студентка,

Науковий керівник: **Тарасюк М.В.**

доктор економічних наук, професор кафедри фінансів,

Київський національний торговельно-економічний університет

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ

Інноваційна діяльність – діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг. Одна із форм інвестиційної діяльності, що здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу [1].

Здійснення інноваційної діяльності підприємств в Україні найбільшою мірою залежить від обсягів фінансування. Існує широка низка потенційно можливих джерел фінансування, проте найбільші труднощі виникають саме за відсутності коштів.

Важливим чинником для розвитку інноваційної роботи підприємств є наявність фінансових ресурсів. Оскільки держава не здійснює в український бізнес істотні інвестиції, підприємці власноруч мають шукати джерела винайдення капіталовкладень. Вибір українськими підприємствами інноваційних стратегій як основи свого стійкого розвитку може бути одним із найголовніших чинників інтеграції України в економічні структури Європейського Союзу [3].

Загальноприйнятими джерелами фінансування є: власні кошти підприємства, фінансова підтримка держави, кошти вітчизняних інвесторів, кошти іноземних інвесторів, кредити тощо.

Структура джерел фінансування інноваційної діяльності підприємства за 2012 та 2013 рр. представлена на рис. 1, 2.